

عنوان مقاله:

رویکردهای نظری به انگاره فروپاشی اجتماعی جامعه ایران و نقد و ارزیابی آنها

محل انتشار:

مجله آفاق امنیت، دوره 16، شماره 59 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

علی کاکادزفولی - دانشگاه شاهد تهران

خلاصه مقاله:

فروپاشی اجتماعی وضعیتی است که در آن جامعه نظام های حمایتی خود اعم از نظام های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هویتی خود را از دست می دهد و سقوط می کند. اگرچه برخی نشانه ها می توانند انگاره فروپاشی اجتماعی را به صورت احتمال به ذهن تحلیلگران متبادر کنند، اما پیش بینی دقیق این که چه زمانی و در کدام جوامع فروپاشی اجتماعی رخ می دهد، ممکن نیست. این مقاله با روش تحلیل اسنادی و بر مبنای چارچوب نظم اجتماعی مسعود چلبی در صدد شناسایی رویکردهای نظری به انگاره فروپاشی اجتماعی جامعه ایرانی در سه دهه اخیر است. دیدگاه های موافقان انگاره فروپاشی اجتماعی را می توان در قالب سه رویکرد سیاسی-اجتماعی، اقتصادی-اجتماعی و فرهنگی-اجتماعی و رویکردهای مخالفان این انگاره را می توان به دو دسته دیدگاه های کاملاً مخالف با انگاره و دیدگاه های قائل به نظریات جایگزین تقسیم نمود. یافته ها نشان می دهد که باورمندان به انگاره فروپاشی اجتماعی، ادله کافی را برای اثبات این موضوع در نسبت با جامعه ایران ندارند و از طرفی، وضعیت موجود جامعه ایران کاملاً متفاوت از وضعیتی است که بتوان آن را با وضعیت در آستانه فروپاشی توصیف نمود و فرضیات مبتنی بر این انگاره نادرست هستند. در مقاله حاضر، ضمن شناسایی و دسته بندی رویکردهای نظری، مهم ترین ادله موافقان و مخالفان انگاره بیان شده و مورد نقد و بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

فروپاشی اجتماعی، انقلاب اسلامی، آشفتنگی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1821524>

